

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1T/61/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125011002
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Philadelphym
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125011002.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

1T/61/2025

Okresný súd v Banskej Bystrici samosudcom JUDr. Petrom Philadelphym, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX, stíhaného v bode 1/ za prečin „Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky“ podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, v bode 2/ za zločin „Sexuálne násilie“ podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom „Obmedzovanie osobnej slobody“ podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 140 písmeno f) Trestného zákona a prečinom „Šírenie toxikománie“ podľa § 174 odsek 1 Trestného zákona, v Banskej Bystrici na hlavnom pojednávaní dňa 02. 12. 2025, takto

rozhodol:

1T/61/2025

Obžalovaný: A. B. C. D. E. F., nar. X.X.XXXX v Banskej Bystrici, trvalým bydliskom G. H. X/X, G., aktuálne vo výkone väzby v ÚVVa ÚVTOS Banská Bystrica, Komenského 7, Banská Bystrica od 21.6.2025,

u z n á v a s a v i n n ý m, ž e

1/ dňa 05.2.2025 v čase o 19:15 hodine ako vodič viedol motorové vozidlo značky Škoda Octavia, evidenčného čísla I., po miestnej komunikácii na ulici Strieborné námestie v Banskej Bystrici, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Banská Bystrica - východ, pričom pri kontrole bol okrem iného vyzvaný k vykonaniu orientačného testu za účelom zistenia používania iných návykových látok, ktorý neodmietol a po poučení bol podrobený orientačnému testu, ktorého výsledok bol pozitívny na látku MET a AMP, a následne bol vyzvaný k podrobeniu sa lekárskeho vyšetreniu a to odberom a vyšetrením biologického materiálu — krvi a moču, na zistenie prítomnosti omamných a psychotropných látok, ktorému sa podrobil vo Fakultnej nemocnici F.D.R. Banská Bystrica, dňa 05.2.2025 v čase 20:30 hodine a po následnom vyšetrení odobratého biologického materiálu v Úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou – Súdnolekárskom a patologicko-anatomickom pracovisku v Banskej Bystrici mu bola vo vzorke odobratej krvi zistená pozitívna prítomnosť látok bmetamfetamín 374 ng/ml, amfetamín 26 ng/ml, pričom znalec ad hoc z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdnolekárska toxikológia RNDr. Lenka Hrková v odbornom vyjadrení číslo 49/2025 uvádza, že látka metamfetamín — pervitín je syntetická stimulačná droga a spolu s jeho aktívnym metabolitom amfetamínom pôsobia na centrálnu nervovú sústavu, ktoré sú podľa zákona číslo 139/1998 Zbierky zákonov o Omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov v znení neskorších predpisov zaradené do druhej skupiny zoznamu psychotropných látok, pričom ďalej uvádza, že kvantitatívne stanovenie koncentrácie účinnej látky metamfetamín - 374 ng/ml a koncentrácia účinnej látky amfetamín v krvi - 26 ng/ml, zistenej a potvrdenej v krvi poukazuje na to, že v čase vedenia a zastavenia vodič nebol schopný bezpečne viesť motorové vozidlo, pretože ho viedol v takom čase po požití návykovej látky, keď sa táto ešte nachádzala v jeho organizme,

2/ dňa 19.6.2025 v čase od 11.50 hodine do 12.50 hodine na adrese H. J. XXXX/XX, I. I., na plavárni Štiavničky, v priestoroch šatní, sa prihovril mal. A. K., nar. XXXX, osobe mladšej ako 10 rokov, ktorú následne násilím držiak za ruku zatiahol do priestorov pánskych WC do kabínky vyhradenej pre imobilných návštevníkov, ktoré sa nachádzajú vo vnútorných priestoroch spoločných šatní, túto kabínku uzamkol a s maloletou v kabínke osamote zotrval, pričom jej ponúkol 2 ks - kocky- neznámej čokolády, v ktorej bola obsiahnutá látka, o ktorej maloletá nemala vedomosť, a ktorú maloletá s touto čokoládou skonzumovala, na čo obal z tejto čokolády zabalil do papierových servítok a spláchol v toaletnej mise, následne si páchatel sadol na toaletnú misu a začal pred ním stojacu maloletú A. K. rukami cez oblečenie chytať a hladkať v oblasti slabín čo podľa maloletej trvalo asi 20 sekúnd, na čo ho maloletá buchla po ruke a chcela z priestorov kabínky WC pre imobilných odísť, natiahla sa rukou smerom k dverám, po čom sa postavil a svojim telom jej zamedzil odísť z priestorov kabínky WC, a tiež rukou prekryl uzamykací mechanizmus zámku dverí, tak aby maloletá nemohla s týmto mechanizmom manipulovať, kde po tomto maloletá začala kričať, a preto si oboma rukami prekryl obe uši, čo maloletá využila a z priestorov kabínky WC pre imobilných, ktorú si odomkla, vybehla a spolu s ostatnými žiakmi zúčastnenými na plaveckom výcviku z priestorov plavárne odišla naspäť do školy ZŠ Radvanská 1 v Banskej Bystrici a následne domov, kde začala pociťovať zvláštne stavy - nespavosť v priebehu noci, ráno mala rozšírené zrenice a halucinovala a jej stav si vyžiadala hospitalizáciu, pri ktorej bola toxikologickým vyšetrením odobratých vzoriek maloletej (krv,moč) zistená prítomnosť a intoxikácia látkami amfetamíny /metamfetamíny, kvant.:>1000 a extáza, kvant. 374,

t e d a

v 1/ bode obžaloby

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

v 2/ bode obžaloby

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle násilím donútiť iného k iným sexuálnym praktikám a na taký čin zneužiť jeho bezbrannosť, spáchať taký čin na chránenej osobe - dieťati, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu, inému bez oprávnenia brániť užívať osobnú slobodu a spáchal taký čin z osobitného motívu - sexuálneho motívu zvädzal iného na zneužívanie inej návykovej látky než alkoholu a zneužívanie takej látky širil,

č í m s p á c h a l

v 1/ bode obžaloby

prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona,

v 2/ bode obžaloby

zločin sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 140 písmeno f) Trestného zákona a prečinom šírenia toxikománie podľa § 174 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa o d s u d z u j e :

Podľa § 200 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a), písm. c) Tr. zákona súd obžalovanému u k l a d á ochranné protitoxikomanické a sexuologické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 61 ods. 8 Tr. zákona súd obžalovanému do trestu zákazu činnosti započítava čas od zadržania vodičského oprávnenia od 05. 02. 2025.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným škodu:
1. L. M. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, I. I. vo výške 8160 Eur.
2. Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s., pobočka Banská Bystrica, so sídlom Skuteckého 20, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 35937874 vo výške 1277,47 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd poškodeného L. M. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, I. I., so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

1T/61/2025

Na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podanej na Okresný súd Banská Bystrica dňa 29. 10. 2025 pod č. 2Pv 171/25/6601-70, prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému A. B., stíhanému v bode 1/ za prečin „Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky“ podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, v bode 2/ za zločin „Sexuálne násilie“ podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom „Obmedzovanie osobnej slobody“ podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 140 písmeno f) Trestného zákona a prečinom „Šírenie toxikománie“ podľa § 174 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní dňa 02. 12. 2025 urobil po prednesení obžaloby prokurátorkou vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré mu sú kladené za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu, po poučení o neodvolateľnosti prijatého vyhlásenia o vine a v tomto rozsahu aj o nenapadnuteľnosti takéhoto vyhlásenia o vine odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, podľa ust. § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora, súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie, v rozsahu priznania spáchania skutku sa na hlavnom pojednávaní, nevykoná. Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkových podstát v bode 1/ prečinu „Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky“ podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, v bode 2/ zločinu „Sexuálne násilie“ podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom „Obmedzovanie osobnej slobody“ podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 140 písmeno f) Trestného zákona a prečinom „Šírenie toxikománie“ podľa § 174 odsek 1 Trestného zákona. Súd mal teda za to, že týmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutky úmyselne spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkových vetách obžaloby, v dôsledku čoho boli tieto skutky aj správne právne kvalifikované a následne súd vykonal dokazovanie iba do výroku o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd podľa § 34 ods. 1 až 4, ods. 6 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukazuje na základné pravidlá použité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny

život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, ktorý má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu – rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti, potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výhovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy.

Zásady proporcionálnosti trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j., či ide o prečin, zločin alebo obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osoba vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stavenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a, má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správania pred spáchaním trestného činu a postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uložením trestu poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členov spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

V intenciách vyššie spomenutých základných zásad ukladania trestov súd prihliadol u obžalovaného na jeho osobné pomery, keď zistil, že obžalovaný je slobodný, žije v obci Poniky, okres Banská Bystrica v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi a sestrou. Z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne v obci nespáchal žiadny priestupok, v mieste bydliska sa správa primeraným spôsobom, jeho správanie nebolo prerokúvané Komisiou na ochranu verejného poriadku pri ObZ v Ponikách (č. I. 571). Pred vzatím do väzby bol zamestnaný na Píle Poniky, kde dosahoval priemerný mesačný zárobok 1.200,-€ netto. Nie je poberateľom dávky pomoci v hmotnej núdzi (č. I. 572). Od 24. 06. 2025 sa nachádza vo väzbe ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, odkiaľ je hodnotený pozitívne, jeho správanie a vystupovanie je slušné, bezkonfliktné, príkazy príslušníkov rešpektuje, počas kontaktu s nimi pôsobí pokojne (č. I. 573). Z registra trestov obžalovaného vyplýva (č. I. 580), že v minulosti bol jedenkrát súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 0T/61/2020, zo dňa 06. 09. 2020, právoplatný 06.09.2020, za prečin „Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky“ podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest v sume 500,- €, ktorý zaplatil dňa 06. 10. 2020 a zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v trvaní 18 mesiacov. Toto odsúdenie má dnes už zahladené a v súčasnosti sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Z priestupkového registra obžalovaného (č. I. 578 – 579) vyplýva, že v minulosti, v období od 12.07.2022 do 04.10.2024, bol 10-krát priestupkovo postihnutý za priestupky na úseku dopravy menšej závažnosti.

V rámci ukladania trestu súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie aj prečítaním znaleckých posudkov znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a Sexuológia A. A. N., s cieľom

komplexne posúdiť osobnosť obžalovaného a zistiť jeho prípadnú závislosť na návykových látkach a prípadnú potrebu uloženia ochrannej liečby a jej formy.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ vypracoval znalec MUDr. Marek Zelman znalecký posudok č. 113/2025 (č. I. 509 – 527), v ktorom konštatoval u obžalovaného rozvinutú závislosť od psychostimulácií s jej plne vyjadrenými telesnými i psychickými príznakmi (craving, zmena tolerancie, chorobné narušenie kontroly ich užívania, výskyt abstinenčných príznakov, sociálne komplikácie ich konzumácie). Závislosť od alkoholu nezistil. V minulosti bol dobrovoľne ústavne i ambulantne liečený, toto liečenie však evidentne nespĺnilo svoj účel a užívanie drog pokračovalo i po jeho absolvovaní. Vzhľadom na uvedené mu navrhol uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ znalec MUDr. Marek Zelman v znaleckom posudku č. 115/2025 (č. I. 299 - 340) uviedol, že myslenie obžalovaného je bez obsahových a štrukturálnych porúch. Intelektové schopnosti sú v pásme populačnej normy, úsudok na neutrálne témy je adekvátny. Patologicky podmienená agresivita nebola zistená. Zistený bol socializovaný stereotyp pitia, so zvýšenou toleranciou. V prípade konzumácie iných návykových látok ako alkoholu bola zistená rozvinutá závislosť na metamfetamín. Preferovaným sexuálnym objektom obžalovaného sú dospelé ženy s plne vyvinutými pohlavnými znakmi. Pri falopletyzmografickom vyšetrení /PPG/ graf poukázal na heterosexuálnu orientáciu a chýbajúce alebo nedostatočne pevne fixované zábrany voči agresívnym podnetom. V čase skutku išlo o heterosexuálnu nonkonsenzuálnu aktivitu s detským objektom, ktorá tendencia bola potvrdená aj vyšetrením PPG. Takéto konanie nie je možné úplne vyhodnotiť ako a len v príčinnej súvislosti s užitými drogami, pretože jeho prejavy sa manifestovali aj v čase po dostatočnej dlhej abstinencii od drog. U obžalovaného neboli zistené žiadne známky duševnej poruchy v užšom zmysle slova, jeho rozpoznávacie schopnosti boli zachované. Jeho ovládacie schopnosti boli významne znížené zistenou poruchou v širšom zmysle slova – neexkluzívnou heterosexuálnou pedofíliou a súčasným vplyvom intoxikácie drogou, ale nie vymiznuté. Pobyť obžalovaného na slobode bez adekvátnej liečby je zo sexuologického hľadiska potenciálne nebezpečný a preto znalec navrhol uloženie ochranného sexuologického liečenia ústavnou formou. Pokiaľ ide o pohnútku - motiváciu, ktorá viedla obžalovaného k spáchaniu tohto trestného činu, jeho konanie podľa znalca bolo motivované prítomnosťou poruchy sexuálnej preferencie – t.j. chorobným sexuálnym záujmom.

Vyhodnotiac všetky vyššie uvedené skutočnosti potom súd rozhodol obžalovanému priznať jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona, že sa k trestným činom priznal a svoje trestné činy úprimne oľutoval. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, súd obžalovanému priznal jednu a to okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov, ale táto okolnosť nemala vplyv na rozhodnutie ani o druhu, ani o výške trestu.

Obžalovaný bol uznaný vinným z viacerých trestných činov spáchanými dvoma skutkami (pozri výrok rozhodnutia), preto prichádzalo do úvahy podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona ukladať mu tzv. úhrnný trest odňatia slobody podľa trestnej sadzby najprísnejšie trestnej z celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti. Najprísnejšie trestným bol zločin „Sexuálne násilie“ podľa § 200 ods. 2 Tr. zákona, ktorý umožňuje páchatelovi ukladať trest odňatia slobody vo výmere od 7 do 15 rokov. Vzhľadom na to, že súd ukladal obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody za viac úmyselných trestných činov (štyri), z ktorých aspoň jeden bol zločinom, spáchaných dvoma skutkami, došlo k úprave uvedenej trestnej sadzby zvýšením jej hornej hranice o jednu tretinu aplikáciou tzv. asperačnej (sprísňujúcej) zásady, podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, na základe čoho došlo k jej úprave na 7 rokov až 20 rokov. Pokiaľ ide o druh trestu tento je určený ustanovením § 200 ods. 2 Trestného zákona, teda do úvahy prichádzal len trest odňatia slobody a vzhľadom na výmeru trestnej sadzby nemohol súd ukladať s ohľadom na ust. § 34 ods. 6 Trestného zákona iný trest, než trest odňatia slobody.

Pri úvahách o výmere trestu súd u obžalovaného skúmal aj to, či sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 Trestného zákona. V tomto smere súd u obžalovaného aplikoval § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, podľa ktorého je možné u páchatel'a, ktorý spácha trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, znížiť trest pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby, ak má za to, že vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom v takom prípade nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v ods. 3 tohto zákonného ustanovenia. Zo znaleckého posudku MUDr. Zelmana (č. I. 299 -340) vyplýva, že obžalovaný mal pri skutku pod

bodom 2/ podstatne znížené ovládacie schopnosti spôsobené zistenou poruchou v širšom zmysle slova – neexkluzívnou heterosexuálnou pedofíliou a súčasným vplyvom intoxikácie drogou, ale nie vymiznuté. Zároveň mu navrhol uložiť ochranné protitoxikomanické a sexuologické liečenie ústavnou formou, pretože bez adekvátnej liečby je jeho pobyt na slobode potenciálne nebezpečný. Z uvedeného teda vyplýva, že obžalovaný spáchal trestný čin uvedený pod bodom 2/ v stave zmenšenie príčetnosti, čo bol pre súd dôvod pre aplikáciu uvedeného zákonného ustanovenia a mimoriadne zníženie trestu. Súd dospel k presvedčeniu že ochranu spoločnosti možno u obžalovaného dosiahnuť aj trestom uloženým pod dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby za súčasného uloženia ochrannej protitoxikomanickej a sexuologickej liečby ústavnou formou, ktorú navrhol znalec. Z uvedeného dôvodu súd obžalovanému uložil znížený trest odňatia slobody pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu vo výmere 3 roky nepodmienečne, ktorý považoval za trest zákonný, zodpovedajúci zásadám individuálnej aj generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu do príslušného ústavu na výkon trestu, súd vchádzal z § 48 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a obžalovaného zaradil na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože doteraz ešte vo výkone trestu nebol.

Súd obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na závery znalca A. N., ktorý konštatoval u obžalovaného závislosť na návykových látkach a navrhol mu uložiť ochranné protitoxikomanické a sexuologické liečenie ústavnou formou, túto liečbu uložil.

Trestný čin uvedený pod bodom 1/ tohto rozsudku obžalovaný spáchal v súvislosti s vedením motorového vozidla, preto mu súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, za tento skutok, uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov. Do tohto trestu mu podľa § 61 ods. 8 Tr. zákona zároveň započítal dobu od zadržania vodičského oprávnenia od 05. 02. 2025 (č. l. 548).

V trestnom konaní si poškodený L. M. K., prostredníctvom svojho splnomocnenca JUDr. Zdenka Ďurčíka, uplatnil nárok na náhradu škody (č. l. 588) a to nárok na nemajetkovú ujmu podľa § 12 ods. 3 zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov v platnom znení, vo výške 10-násobku minimálnej mzdy, teda pri minimálnej mzde pre rok 2025, čo je 816,-€, predstavuje jeho nárok vo výške 8.160,-€. Okrem toho si uplatnil aj náhradu škody z titulu ublíženia na zdraví maloletej poškodenej a aj inú škodu, ktoré nároky bližšie nešpecifikoval. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, poškodený si ju v trestnom konaní uplatnil riadne a včas, do skončenia prípravného konania, jej základ ani výška sporná nebola, táto vyplýva z právneho predpisu a keďže o nej súd nemal žiadnu pochybnosť, poškodenému ju v uvedenom rozsahu priznal. Pokiaľ ide o jeho ďalšie nároky, súd ho odkázal na civilné konanie, pretože na rozhodnutie o týchto ďalších nárokoch by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktorého rozsah presahuje potreby trestného konania.

V trestnom konaní si uplatnila nárok na náhradu škody aj Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. pobočka Banská Bystrica (č. l. 471) v sume 1.277,47 €, ktorá náhrada predstavovala náklady, ktoré poisťovňa vynaložila za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pre ich poistenca. Keďže aj tento nárok bol poškodeným uplatnený riadne a včas a poškodený ho doložil aj podrobným vyúčtovaním, súd mu uvedený nárok priznal.

Poučenie:

1T/61/2025

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku), (§ 45 ods. 1 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.